

— ≡ ΑΠΟ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ≡ —

Στή συνταγματική επιτροπή αποφασίστηκε να διαγραφούν από το άρθρο 21 που αφορά την εκπαίδευση οι εξής παράγραφοι: «**Ο νόμος ορίζει δια την στοιχειώδη εκπαίδευση τα έτη της υποχρεωτικής φοιτήσεως τα όποια δέν δύναται να είναι ολιγώτερα των έξ. Διά νόμου επίσης δύναται να καταστή υποχρεωτική ή φοιτήσις και εις τα σχολεία συμπληρωματικά των σχολείων της στοιχειώδους εκπαιδύσεως μέχρι του 18ου έτους της ηλικίας. Εις την οργάνωσιν της εκπαιδύσεως λαμβάνονται υπ' όψιν αι βιωτικά ανάγκαι και επιδιώκεται όπως τα πνευματικά αγαθά γίνωνται δσοντό δυνατόν περισσότερο κτήμα όλων των πολιτών, δια τους όποιους πρέπει να δημιουργούνται από απόψεως εκπαιδύσεως εξ ίσου ευνόικαι συνθήκαι προς ανάπτυξιν της ιδιοφυίας των και έν γένει των πνευματικών των ικανοτήτων. Προς τοϋτο συνιστώνται υπό του Κράτους και των οργανισμών της τοπικής αυτοδιοικήσεως: ύποτροφίαι δια τους εύδοκιμούντας εις τα γραμματα και τας τέχνας άπόρους νέους». Η διαγραφή δικαιολογήθηκε με το επιχείρημα ότι «**όλ' αυτά είναι άντικείμενα της νομοθετικής εξουσίας και περιτευείη άναγραφή τους στο Σύνταγμα**». Βέβαια από τη νομοθεσία έξαρτάται να ζωντανέψει και να ένσαρκώσει σε θεσμούς το γραμμα του Συντάγματος. Όμως τα σύγχρονα Κράτη δέ θεώρησαν περιττό να αναγράψουν πολύ περισσότερο στα Συντάγματά τους για την εκπαίδευση γιατί τα θεωρούν ως θεμελιώδεις αρχές που σε κανένα δέν επιτρέπεται να τις παραβή. Και άπαύτη την άποψη ή διαγραφή από το Σύνταγμα των προοδευτικών αυτών παραγράφων άποτελεϊ μίαν ασύγνωστη στροφή προς ένα συντηρητισμό άκατανόητο, ιδιαίτερα γιατί αφορά την εκπαίδευση, και άσυμβίβαστο προς άλλες πραγματικά προοδευτικές διατάξεις που γιναν δεκτές. Γιατί σήμερα είναι γενική στους πολιτισμένους ανθρώπους ή αντίληψη πως ή υποχρεωτική εκπαίδευση πρέπει να εκτείνει τα χρο-**

νικά της όρια όσο το δυνατό περισσότερο, πως ή παιδεία πρέπει να ναι κοινό κτήμα όλων των πολιτών, και να έξυπηρετή τις σύγχρονες ζωτικές ανάγκες του Έθνους και όχι να στρέφεται προς νεκρωμένα ιδανικά σαν τη δική μας που έχει κύριον άξονά της τον ψευτοκλασικισμό.

Και ή Βουλή στη συνεδρίαση της 20 Ιανουαρίου άσχολήθηκε με την εκπαίδευση έξ άφορμής μερικών βουλευτικών παραπόνων για κακή λειτουργία σχολείων από έλλειψη προσωπικού. Και άκούστικαν εύτυχώς μερικά λόγια που μās άφίνουν να έλπισομε ότι το πρόβλημα της παιδείας μας άρχισε να ναι τιχρύζεται με κάποια στοργή και με συγχρονημένες άπόψεις από μερικούς τουλάχιστον βουλευτές.

Έτσι οι κ.κ. Χαβίνης και Νούλης παραπονέθηκαν για την έλλειψη καθηγητών στα σχολεία των περιφερειών τους, ο κ. Τσαρλαμπάς διαμαρτύρεται «για την έξάρθρωση της παιδείας από τις συνεχείς μεταθέσεις των δασκάλων». Και όταν ή συζήτηση γενικεύτηκε μιλούν για την κατάπτωση των σχολείων οι κ.κ. Καλδής, Κούνδουρος, Βαρβούτης, Στάης και ο κ. Συμεωνόγλου εκθέτει τα χάλια των σχολείων των προσφυγικών συνοικισμών.

Τότε ο κ. Χασιώτης ζητεί να μετατραπούν πολλά Γυμνάσια σε γεωργικές σχολές και ο κ. Γ. Μόδης τονίζει επίσης πως πρέπει να καταργηθή ή πληθώρα των Γυμνασίων και στη θέση τους να ιδρυθούν επαγγελματικές σχολές ανάλογα με τις ανάγκες των περιφερειών.

Τέλος μιλούν και άλλοι για την κακομοιριά της παιδείας μας και των σχολείων μας . . . και ο κ. Υπουργός ύπόσχεται να φροντίσει. Πότε τάχα το εκπαιδευτικό μας ζήτημα θα ξυπνήσει σύσσωμη την κοινή γνώμη; Πότε τάχα θα αισθανθούν όλοι ντροπή για τα χάλια της; Πότε θα νοιώσουν πως αυτή είναι ή πρώτη πηγή της κακοδαιμονίας μας; Μόνο σαν ξυπνήσομε, θα βρούμε και τον τρόπο να τη διορθώσομε άλλοιώς θα πηγαίνει από κακού σε χειρότερο.